

Van: [REDACTED]
Aan: [Raadsgriffie](#)
Onderwerp: Fwd: Windturbines doodlopende weg vervolg (bijlage uitspraak Roermond)
Datum: dinsdag 31 januari 2023 16:39:40
Bijlagen: [635w29c6iocfign.png](#)

Beste gemeenteraadsleden,

Bijgevoegd ons document dat wij zojuist aan uw collega's in Utrecht verstuurd hebben.

Wij worden gelukkig wel beschermd door onze rechtsstaat.

Hartelijke groet,
[REDACTED]
[REDACTED]

Begin doorgestuurd bericht:

Beste gemeenteraadsleden,

Het moment waar wij als bewoners van uw gemeente op gewacht hebben. Wij worden beschermd - door onze rechtsstaat:

De rechtbank Limburg, zittingsplaats Roermond, heeft op 23 januari 2023 een besluit van het college van B&W van de gemeente Sittard-Geleen tot plaatsing door ENGIE Energie Nederland B.V. en Windpark Holtum-Noord B.V. van drie windturbines met een totaal vermogen van 13 megawatt, tiphoogte maximaal 200m vernietigd(**bijlage**).

De rechtbank ziet geen aanleiding voor toepassing van de bestuurlijke lus, dat wil zeggen dat het college de kans krijgt om het gebrek te herstellen onder toezicht van de rechtbank.

De rechtbank overweegt dat in de tussenuitspraak van 30 juni 2021 de Afdeling is ingegaan op de vraag of de windturbinebepalingen in het Activiteitenbesluit en de Activiteitenregeling moeten worden aangemerkt als plan of programma waarvoor op grond van de SMB-richtlijn een

milieubeoordeling is vereist. De Afdeling heeft die vraag, gelet op het Nevele-arrest, bevestigend beantwoord. Omdat voor de windturbinebepalingen geen milieubeoordeling is gemaakt, moeten die bepalingen, zo volgt uit de uitspraak van 30 juni 2021, buiten toepassing blijven voor windturbineparken. Verder overweegt de rechtbank – kort samengevat – dat het bestuursorgaan er voor kan kiezen om door hem gekozen normen te hanteren. Die normen moeten dan wel zijn voorzien van een actuele, deugdelijke, op zichzelf staande en op de aan de orde zijnde situatie toegesneden motivering, waarbij niet zonder meer kan worden teruggevallen op de motivering die door de regering en de minister is gegeven aan de windturbinebepalingen, omdat niet is gegeven dat die normen na het uitvoeren van een milieubeoordeling materieel niet zullen wijzigen. Met betrekking tot geluid stelt de rechtbank vast dat aansluiting is gezocht bij het Activiteitenbesluit en een geluidsreductie is toegepast van 2 dB, waardoor de waarde overeenkomt met de door WHO geadviseerde waarde voor windturbinegeluid van 45 dB. Deze aanpak wordt afgewezen. De rechtbank overweegt:

“(…) Dit betreft daarmee niet zonder meer vastgestelde geluidsnormen die voorzien zijn van een actuele, deugdelijke, op zichzelf staande en op de aan de orde zijnde situatie toegesneden motivering. Voor zover verweerder aansluit bij de adviesnormen van het WHO merkt de rechtbank op dat dit, naast een adviesnorm, een algemene norm is en dat met het aansluiten daarbij niet kan worden gezegd dat een op de lokale situatie toegesneden motivering is geleverd. Het geluidsonderzoek van 18 december 2019 en de m.e.r.-beoordelingsnotitie van 19 december 2019 bevatten evenmin een dergelijke motivering, omdat hierin weliswaar rekening is gehouden met de reeds aanwezige geluidsbelasting

en cumulatie van geluid, maar vervolgens als uitgangspunt voor de strengere normering de in het Activiteitenbesluit genoemde norm van 47 dB Lden heeft gehanteerd, zonder hiervoor een milieubeoordeling te maken, noch te motiveren waarom is aangesloten bij de buiten toepassing te laten norm van 47 dB Lden. Verweerder heeft verder bij de geluidsnormering niet gekeken naar de cumulatieve effecten van de drie windturbines en heeft de Lnight niet concreet onderbouwd.”

De conclusie is dat geen volwaardige invulling van de door de Afdeling bedoelde eigen norm en de vereiste motivering daarvan heeft plaatsgevonden.

Voor wat betreft de slagschaduw stelt de rechtbank vast dat de vergunninghouders zich gebaseerd hadden op een – naar eigen zeggen – strengere norm dan die genoemd in de Activiteitenregeling, maar deze norm niet heeft geborgd.

Ook stelt de rechtbank vast dat het college van B&W naar aanleiding van de uitspraak van de Raad van State niet een concrete aanvullende motivering heeft gegeven bij de verleende omgevingsvergunning. Met andere woorden, het college heeft de uitspraak genegeerd.

Opvalt dat de rechtbank vaststelt dat de gemeenteraad in november 2021 een motie heeft aangenomen waarin is overwogen dat de regering aan zet is om een milieubeoordeling te maken en dat er in de tussentijd geen nieuwe besluiten meer konden worden genomen over windturbineparken. De rechtbank leidt hieruit af dat het college van de gemeenteraad ook niet alsnog eigen normen met aanvullende motivering mag geven voor onderhavig windturbinepark.

Deze uitspraak leert colleges van B&W en gemeenteraden dat in geval lokale overheden met partijen met eigen normen proberen windturbineparken toe te staan, zij een zeer

kritische rechtbank tegenover zich zullen vinden en zij een zware bewijslast hebben ten aanzien van de motivering van het besluit tot vergunningverlening, met name op het gebied van slagschaduw, cumulatieve geluidsbelasting, waaronder (laagfrequent)geluidshinder, en veiligheidsafstanden.

Anders gezegd, zeer aannemelijk is dat lokale experimenten, zoals onderhavige, eenzelfde lot zal treffen. Veel tijd, geld en energie, maar voorzienbaar geen pardon bij de rechter. Roermond houdt al een tip van de sluier omhoog betreffende het Waterloo van windturbineparken in stedelijke omgevingen en op het land.

Hartelijke groet,

635w29c6iocfign.png

ECLI_NL_RBLIM_2023_512,
Rechtbank Limburg, ROE 20_3146,
20_3148, 20_3151, 20_3164,
20_3167, 20_3168, 20_3170,
20_3173.pdf
dropbox.com